

Az inkább helyhez kötött és okszerűen gondolkozó erdőbirtokos, kinek az erdőbirtokban fekvő tőkét, az üzleti költségeket és terhes adót egyaránt számításba kell vennie, természetesen ezen versenyt nem képes kiállani, s a visszás körülmény folytán számítása elvégre is oda üt ki, hogy erdeje nem csak hogy hasznot nem ad, de az adót és kezelési költségeket sem fedezi.

Ilyen körülmények között közérdekben álló; általános óhajtást kell hogy képezzen: vajha erdőtörvényünk mielőbb meghozatnék, s abban a főntebb jelzett visszás körülmény ellen is kellően gondoskodva lenne.

Schnóbel János, főerdész.

Szabályrendeletek az államerdészeti-szolgálat köréből.

A kincstári erdőőrök számára szerzendő vadászati jegyek bélyegilletékének mikénti fedezése és azok lőfegyvereinek adóköteles volta.

(Körrendelet az összes m. kir. pénzügyi, bánya- és jószágigazgatóságokhoz, s főerdőhivatalokhoz.)

1875. évi 43.471. szám. Felmerült kételyek mellőzése és egyöntetű alkalmazkodás végett ezennel kijelentetik, hogy az 1875. évi XXI. törvényczikk 9. §-ának határozmányainál fogva az államkincstár megántulajdonát képező erdők, vadászterületek őrzésére állandóan alkalmazott szolgaszemélyzet (erdőőrök, erdővédek) számára, minthogy ezen egyének vadászatra használható lőfegyverrel vannak ellátva, a kincstár, a melynek szolgálatában azok állanak, köteles szerezni vadászati jegyet, mely jegyek ezen erdőőröknek egyéenkint a törvény életbeléptétől számítandó három évi érvényességgel, a 12 frtnyi bélyegilleték előleges lefizetése mellett, az illetékes törvényhatóság első tisztviselője által kiadandók.

A jószágigazgatóságok, illetőleg főerdőhivatalok oly helyekre nézve, hol a törvény jelzett rendelete megfelelőleg még nem foganatosított volna, intézkedjenek azonnal, hogy azon kincstári erdőőrök számára, a kik vadászatra használható löfegyverrel vannak tényleg ellátva, a szükséges vadászati jegyek az illetékes törvényhatóságtól szereztessenek meg, és hogy ezen jegyekért járó bélyegilletéket, mint közadót a kincstár tartozván viselni, a megfelelő összegek az illető erdészeti pénztárakból szabályszerű elszámolás mellett kifizettessenek.

Egyuttal szigoru miheztartás végett kijelentetik, hogy az említett kincstári erdőőrök a birtokukban levő minden puskáért, mely szerkezeténél fogva vadászatra használható, az 1875. évi XXI. t.-cz. 20. §-ában megállapított évi adót okvetlenül kötelesek megfizetni, minthogy a kincstári erdők mint magánvagyon őrzésére alkalmazott erdővédek ezen szolgálati minőségüknél fogva nem tartoznak a szoros értelemben vett közhatalósági rendőrök sorába, a kiknek szolgálati használatra rendelt löfegyvereiket az idézett törvény 24. §-a adómenteseknek nyilvánítja, mely kedvezmény azonban sem a kincstári, sem a városi vagy más községi erdővéd-személyzetre egyáltalában ki nem terjesztethetik. — Budapest, 1876. áprilho 12-én.

Az erdőgyakornokok által felszámítható ló- és postapénz, s illetőleg fúvardíjak tárgyában.

(Körrendelet valamennyi jószágigazgatósághoz és főerdőhivatalhoz.)

1875. évi 60196. szám. Kérdés tétetvén az iránt, hogy micsoda távolság mellett számíthatják fel az erdőgyakornokok az 1870. évi 23023. számú körrendelettel megállapított naponkinti 42 krnyi lópénzt, s mily távolság mellett az egyszerű postahajtási pénzt azon esetben, ha közvetlen előljáróik illetőleg az erdőhivatalok utasításai folytán kirándulást tesznek: utasítatik a m. kir. igazgatóság (hivatal), hogy az erdőgya-

kornokoknak mindazon esetekben, ha közvetlen előjáróik által legalább négy bezárólag egész tizenkét (12) kilométernyi távolságra küldetnek ki, vagy ha kocsival nem járható utakon az előbb megjelöltnél nagyobb távolságra is kell az erdőbe menniök, naponkint csakis a negyvenkét krnyi lópénz érvényesítendő, mely érvényesítésnek akkor is van helye, ha bizottsággal való kiküldetésük esetében valamelyik helységről 12 kilométernyi távolságra vagy pedig kocsival járható utakon nagyobb távolságra az erdőbe kirándulnak.

Ha pedig az erdőgyakornokok közvetlen előjáróik által kocsival járható utakon 12 kilométert túlhaladó távolságra küldetnek ki, a két lóra való egyszerű postahajtási pénz (a mellékilletmények nélkül) érvényesítendő.

Igy például az erdőgyakornokoknak azon esetben, ha 20 kilométernyi távolságra az erdőbe kiküldetnének, és a kiküldetési cél elérése végett 10 vagy 12 kilométernyi távolságra a posta vagy más kocsival járható utakon, a még hátralevő távolságra pedig kocsival nem járható utakon az erdőben utaznak, csakis 42 krnyi lópénz jár; ha pedig 12 kilométert túlhaladó távolságra a posta vagy más kocsival járható uton utazhatnak: ezen távolságra a két lóra való egyszerű postahajtási pénz és az ezen kirándulás folytatására az erdőben teendő utra ismét a naponkinti 42 krnyi lópénz érvényesítendő.

A vaspálya- és gőzhajózási díjak felszámítását illetőleg az erdőgyakornokokra ugyanazon szabályok alkalmazandók, melyek a tisztviselőkre nézve érvényben állanak.

Budapesten, 1876. januárhó 10-én.

Az erdészeti tisztviselők által teendő állomáshelyettesítésekre vonatkozó szabályok.

1875. évi 65418. sz. Több oldalról felmerült azon kétely eloszlatása céljából, mintha az 1874. évi 605/P. M. számú

körrendelettel kiadott és a „Pénzügyministerium ügykörére vonatkozó szolgálati szabályok gyűjteményé“-vel az 1860. évi 56433. számú helyettesítési szabály hatályon kívül helyeztetett volna, tudomásra hozatik, miszerint ezen szabály érvényességét a „Szolgálati szabályok gyűjteménye“ mind ez ideig érintetlenül hagyá; tekintve azonban, miszerint ezen helyettesítési szabály a jelen viszonyoknak csak részben felel meg, egyöntetű eljárás és szoros alkalmazkodás végett az alább következő helyettesítési szabályzat adatik ki.

1. Ha a helyettesítendő állomás utazási és lótartási, irodai és szolgatartási átalánnyal van rendszeresítve, akkor ezen állomás ellátásánál a helyettes az állomással összekötött ezen átalányokat, helyettesítési idejének tartamára, élvezi.

2. Ha az utazási és lótartási átalánnyal ellátott helyettes a helyettesítendő állomással együtt saját állomását is el kell hogy lássa: akkor a helyettest azon esetre, ha a kirándulások alkalmával mind a két állomással járó hivatalos teendőket egyuttal végezheti, a magasabb átalány, ellenkező esetben pedig a körülményekhez képest, vagy mind a két állomással összekötött átalány, vagy saját átalányon kívül a második átalány felerésze illeti.

3. Ha a helyettes a helyettesítés következtében állomást változtat és ennek folytán napidij, vagy napidij-átalány élvezetébe lép, akkor csakis egyedül a lótartási átalányt huzhatja; azon esetben pedig, ha az egyes állomásokra rendszeresített utazási átalányban nemcsak élelmezési díj, hanem a fuvarbér is benfoglaltatnék, akkor nem az egész átalány, hanem az élelmezési pótlék levonása után a maradandó rész (tisztán a fuvarbért illető összeg) szolgáltatandó ki; a hol azonban ez számszerint elválasztható nem lenne, ott az átalány két egyenlő részre osztandó és az egyik rész mint fuvarbér-megtérítés tekintendő és utalványozandó.

4. A napidijátalányok kiszabásánál mindenkor a „Pénzügyi Közlöny“ 1875. évi folyamának 33. számában közzétett ugyanazon évi 25897. számmal kiadott körrendelet tartandó szem előtt, melynek értelmében a kiszabandó havi átalány azon összeget nem haladhatja túl, melyet a helyettes az igazgatóság kerületében teendő utazások alkalmával napidijak fejében felszámíthatna.

5. A hol egyáltalában a helyettesítendő állomásnál a szolgálati kirándulások külön nem díjaztatnak, a helyettes ily költségek megtérítésére nem tarthat igényt.

6. Azon esetben, ha az egyes kirándulásoknál határozott díjak vannak megállapítva, de a helyettes napidij- vagy másféle élelmi pótlékot huz, akkor ezen határozott díjból egyedül csak a fuvarbér-költséget, míg ellenkező esetben a teljes díjt kapja meg.

7. Az utazási, ló- és kocsistartási, irodai és szolgatartási átalányok a helyettesnek azon naptól kezdve utalványozandók, mely napon helyettesítendő állomását elfoglalta, és azok az egész helyettesítési idő folyamán részére kiszolgáltatandók.

8. Azon eset beálltával pedig, ha egy utazási és ló- tartási átalánynyal ellátott tisztviselő három hónál tovább nem terjedő időre szabadságotlátnék vagy betegeskednék, a szabadság vagy betegség beálltától számítandó három hóig ezen átalányainak élvezetében megmarad ugyan, de helyettesének ezen három hó alatt felmerülendő kirándulási költségeit fedezni tartozik, míg e határidő elteltével, — ha addig állomását el nem foglalja, — utazási és ló- tartási átalányai beszüntetendők és a helyettesnek teendők folyóvá.

9. Azon esetben, ha egy utazási és ló- tartási átalánynyal ellátott tisztviselő oly állomás helyettesítésével bizatik meg, melylyel ezen járandóságok összekötve nincsenek, s ezen helyettesítés előreláthatólag huzamosb ideig tart, az utazási

átalány azon hó végével, melyben állomásától felmentetik, beszüntetendő; a ló tartási átalány pedig a felmentés napja után következő hó 1-től számitandó egy évnegyeden keresztül még kiszolgáltatandó; magától értetvén, hogy a helyettesítés tartamára az illető tisztviselőnek teherrel nem járó összes illetményei meghagyatnak.

10. Ha valamely állomás helyettesítésére erdőgyakornokok alkalmaztatnak, ezen esetben akkor is, ha állomáshelyüket változtatni kénytelenek, de a helyettesítés saját igazgatóságuk kerületén belül történik, a napdíj csak a helyettesítendő állomás helyére — oda és vissza — tett utazási időtartamra, nem pedig az egész helyettesítési idő tartamára utalványozandó ki. Megjegyeztetik egyébiránt, hogy a hosszabb ideig tartó, vagy nagy felelősséggel összekötött helyettesítésért nekik megfelelő jutalomdíj hozható javaslatba. Ha pedig az erdőgyakornokok az igazgatóság kerületén kívül helyettesítenek, részükre a szabályszerű napidíj a helyettesítés egész időtartamára engedélyezendő.

A kirándulásokra nézve megállapított és más teherrel járó átalányokat tekintve, azon szabályok, melyek a tisztviselőkre nézve érvényesek, az erdőgyakornokokra is kiterjesztetnek. — Budapesten, 1876. januárhó 22-én.

A bécsi világkiállítás egy emlékezetes tárgya.

A bécsi világtárlat látogatói bizonyára emlékezni fognak még azon óriási fatörzsre, mely az egyiptomi alkirály palotája közelében volt felállítva s mellmagasságban $4\frac{3}{4}$ m. körfogatos s egész hosszában 33. m. magas termete mellett mindenkinek méltán feltünhetett.

A déli félteke őserdeinek eme tekintélyes lakója tudományos néven: *Araucaria brasiliensis* Rich A., brasíliai diszjegenye = Schmucktanne (XXII. 11.) a tobozter-